

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobkyně: **REALMEDIA s.r.o. – v likvidaci**, se sídlem Prokofjevova 912/31b, Brno, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Květná 171/11, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic s. p., se sídlem Čerčanská 2023/12, Praha 4, zast. JUDr. Ing. Milošem Olíkem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Na Pankráci 1683/127, Praha 4, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vydání výzvy k odstranění reklamního zařízení a poskytnutí součinnosti ze dne 16. 8. 2024, č. j. MD-11673/2021-940/14, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2025, č. j. 11 A 99/2024-64,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný vydal dne 16. 8. 2024 v záhlaví specifikovanou výzvu k odstranění reklamního zařízení umístěného u dálnice D1 v Měříně, adresovanou osobě zúčastněné na řízení. Žalobkyně nebyla adresátkou výzvy, ale vlastní dotčené reklamní zařízení, u kterého má za to, že je umístěno legálně a v důsledku výzvy bylo zasaženo do jejích veřejných subjektivních práv. Proto se domáhala ochrany žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku žalobkyně (dále „stěžovatelka“) nyní brojí kasační stížností, v níž požádala též o přiznání odkladného účinku.

[2] Stěžovatelka tvrdí, že jí aktuálně v důsledku možného odstranění reklamního zařízení hrozí vážná újma v podobě zásahu do jejího vlastnického práva, jakož i do práva svobodně podnikat. Pokud by měla jednat v souladu s výzvou, představovalo by to pro ni nepoměrně vyšší újmu, než která může vzniknout žalovanému v důsledku posečkání s odstraněním reklamního zařízení. Přiznáním odkladného účinku by ani nevznikla újma jiným osobám.

[3] Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvedla, že stěžovatelka rezignovala na odůvodnění, z jakého důvodu či jakým způsobem by jí měla být způsobena vážná újma v souvislosti s tvrzeným zásahem do vlastnického práva a práva na podnikání. Tuto skutečnost ani následně nedoložila příslušnými důkazy. Odstranění reklamního zařízení je nadto ve veřejném zájmu z důvodu zajištění bezpečnosti silničního provozu. Reklamní zařízení se nachází v blízkosti křižovatky s častým výskytem dopravních nehod. V důsledku jeho neodstranění by tedy mohla vzniknout újma širokému okruhu třetích osob.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Před samotným zhodnocením důvodů uváděných stěžovatelkou se však Nejvyšší správní soud zabýval otázkou přípustnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v nyní posuzované věci.

[7] Možností přiznat odkladný účinek v řízení ve věcech žalob na ochranu před nezákonným zásahem a proti nečinnosti se zabýval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015-182, č. 3415/2016 Sb. NSS. V něm dospěl k závěru, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může mít své opodstatnění toliko v případě vyhovění podaným žalobám. Při zamítnutí žaloby na ochranu proti nečinnosti povaha zamítavého výroku smysluplnost aplikace odkladného účinku vylučuje (bod 49 usnesení); shodná úvaha pak platí též v případě zamítnutí žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (bod 50 tamtéž). Odložení účinků napadeného rozsudku krajského soudu totiž v takovém případě nemá žádný vliv na stěžovatelem tvrzený nezákonný zásah či nečinnost správního orgánu. Institut odkladného účinku proto nevede k odvrácení hrozící újmy na právech stěžovatele, což je jeho účelem. V případě zamítnutí žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nebo žaloby na ochranu proti nečinnosti je proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepřipustný. Shodný závěr Nejvyšší správní soud vyslovil například v usneseních ze dne 12. 7. 2018, č. j. 9 Ads 14/2018-92, ze dne 16. 2. 2023, č. j. 5 As 327/2022-27, ze dne 23. 8. 2023, č. j. 9 As 196/2023-57, nebo ze dne 14. 2. 2024, č. j. 6 As 3/2024-36.

[8] Rovněž v nyní posuzovaném případě městský soud žalobu na ochranu před nezákonným zásahem zamítl, a proto z důvodů uvedených výše Nejvyšší správní soud stěžovatelčin návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako nepřipustný odmítl.

[9] Rozšířený senát však v bodě 50 usnesení č. j. 4 As 217/2015-182 vyslovil, že při zamítnutí zásahové žaloby krajským soudem lze v řízení o kasační stížnosti podat návrh na vydání předběžného opatření podle § 120 ve spojení s § 38 s. ř. s. (s odkazem na usnesení

pokračování

NSS ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS). Na to soud navázal v usnesení ze dne 27. 9. 2022, čj. 8 Afs 92/2022-141, kde konstatoval, že „*mohou nastat situace, kdy žalobce (stěžovatel) podá návrh na přiznání odkladného účinku, přestože nejsou splněny podmínky pro jeho přiznání, avšak poměry účastníků řízení by bylo možné zatímně řešit vydáním předběžného opatření.*“ Pro takové případy, kdy stěžovatel projeví vůli řešit zatímně své poměry vyplývající z napadeného rozhodnutí podáním návrhu na přiznání odkladného účinku, a soud má za to, že vhodnějším nástrojem by bylo vydání předběžného opatření, je namístě, aby v souladu s § 36 odst. 1 s. ř. s. poučil stěžovatele o tom, že může podat návrh na vydání předběžného opatření.

[10] Z usnesení č. j. 8 Afs 92/2022-141 dále plyne, že poučení o možnosti podat návrh na vydání předběžného opatření může být součástí usnesení, kterým soud nevyhověl návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Je tomu tak s ohledem na to, že odložení účinků rozhodnutí je urgentní záležitost a soud musí o návrhu v souladu s § 73 odst. 4 s. ř. s. rozhodnout bez zbytečného odkladu, případně do 30 dnů od jeho podání, není-li tu nebezpečí z prodlení. To, že nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, totiž nevylučuje, aby soud k návrhu následně vydal předběžné opatření, kterým by zmírnil důsledky napadeného rozhodnutí a zatímně upravil poměry účastníků. Samozřejmě však za předpokladu, že stěžovatel prokáže hrozbu vážné újmy a návrh na vydání předběžného opatření bude důvodný.

[11] Nejvyšší správní soud proto v souladu s výše uvedeným konstatuje, že byť návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jako nepřipustný odmítl, nevylučuje to možnost zatímního řešení poměrů stěžovatelky prostřednictvím vydání předběžného opatření, neboť tento institut lze v souladu s výše citovaným závěrem rozšířeného senátu uplatnit i v případě zamítnutí zásahové žaloby krajským soudem.

[12] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odmítl, nevyzýval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za rozhodnutí o tomto návrhu (§ 6a odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. dubna 2025

Petr Mikeš
předseda senátu